

Viața de cămin, a fost odată, un adevărat miraj pentru mine. Era fascinant „stilul” de a face totul în comun, de a împărți cu alții fiecare secundă din viața ta. Acum, după un an și jumătate de cămin studentesc, viața îmi pare cu totul altfel.

De multe ori, mă întreb la ce s-au gândit arhitecții când au construit căminele astea? O cameră de 7/4 cu cinci paturi și... adio intimitate. Deși condițiile nu sunt mizere, e foarte greu să conviețuiești în liniște și armonie.

Să începem cu punctul forte al căminului: baia comună, la grămadă baieti si fete. Dimineța te trezești somnoroasă, mergi la baie și în oglindă vezi un băiat care se bărbierește, se spală pe dinți sau își pune gel în păr. Te uiti mai bine în oglindă și observi că ți-a ieșit un coș. L-ai sparge, dar ți-e jenă. Peste faza cu oglinda treci ușor, dar să nu uităm dușurile...

Pe ușa de la capătul coridorului parcă stă scris: „Interzis persoanelor pudice”. Cabinele fetelor sunt despărțite de cele ale băieților de un perete, dar se vede și, oricum, dacă sunt ocupate la fete se intră la băieți, că doar nu avem timp de stat după alții până fac baie. Să nu va imaginați că există uși la cabina, e suficient că sunt despartite de un perete. Când vrei să faci duș trebuie să îți pui prosopul pe tine și așa mergi la duș. Nu te poți dezbrăca acolo dacă nu vrei să îți uzi hainele. Prima dată e mai greu, apoi te obișnuiești.

Într-o cameră de cămin poți vedea de toate: una dintre colegele de cameră își pune loțiune de corp după fiecare duș, s-a obișnuit, nu i se mai pare ceva anormal, o alta își dă cu deodorant, una își schimbă absorbantul după ușa de la dulap. Cioc... cioc, bate la ușă... Vai, eu sunt în sutien... Prea târziu, intră iubitul colegei mele care se dădea cu deodorant. Reușesc până la urmă să iau o bluză pe mine fără să mă deranjeze privirile lui. Data trecută, tocmai ieșeam de la duș și a trebuit să stau jumătate de oră în prosop până a plecat, să mă pot schimba, așa că am preferat să mă vadă în sutien.

Sunt convinsă că iarași va dormi la noi, ca în fiecare weekend. S-a adaptat perfect la viața căminului. Dimineța merge la duș cu prosopul pe braț, doar în lenjerie intimă, precum toți băieții din cămin. Din cauza lui, iar va trebui să-mi iau pijamalele pe întuneric. De multe ori îți dorești să fii singură măcar o oră, dar asta nu se întâmplă niciodată.

Căminul ucide orice fel de intimitate. Cum nu există un balcon pentru a întinde rufele, hainele și lenjeria intimă a celor cinci fete atârână pe marginea patului sau a caloriferului ca un fel de expoziție *second hand*. În cămin, nici măcar somnul nu e liniștit. De multe ori, mă trezesc noaptea și aud că patul colegei scârțâie, dar îmi amintesc iarași că doarme cu

prietenul ei și îmi caut buimăcită dopurile pentru urechi, mă întorc pe partea cealaltă, rugându-mă să adorm cât mai repede.

Dar, nu după mult timp, o cheie se răsucește în yală și după un minut se aprinde becul. O colegă se întoarce de la club. Nu îi este somn, îi este foame și cum raftul de pâine e deasupra patului meu, se urcă pe marginea patului să ajungă la pâine. Uneori mă calcă pe picioare, mă enervez și țip, ea spune că îi este foame și nu am ce face, doar nu o să îi interzic să mănânce. Speranța că voi dormi dimineață mai mult e doar un vis. În mod sigur, o altă colegă are ore de la opt și se trezește, caută prin veselă, după zece minute de zgomot, când cred că a terminat, surpriză, simt miros de salam ars...vai mi-am uitat geaca pe scaun, mă trezesc buimăcită și o pun în dulap să nu miros toată a salam.

Asta e viața în comun și mai sunt multe altele...